

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **T. Ż. i J. C.**

skazanych z art. 308 k.k. w zw. z art. 301 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu, bez udziału stron,

wniosków obrońców o wstrzymanie wykonania

wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z 23 czerwca 2023 r.,

sygn. akt II AKa 70/23, utrzymującego w mocy wyrok

Sądu Okręgowego w Krakowie z 10 czerwca 2022 r.,

sygn. akt III K 50/18,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

postanowił

wstrzymać w odniesieniu do T. Ż. i J. C. wykonanie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 23 czerwca 2023 r., sygn. akt II AKa 70/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z 10 czerwca 2022 r., sygn. akt III K 50/18.

UZASADNIENIE

W kasacjach wywiedzionych w sprawie skazanego T. Ż. i J. C. obrońcy wnieśli o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Obrońca T. Ż. podniósł, że orzeczenie o wstrzymaniu wykonalności jest uzasadnione, aby uniknąć nieodwracalnych szkód, które mogą wyniknąć z

kontynuowania odbywania kary oraz prowadzonego już postępowania egzekucyjnego.

Zdaniem obrońcy J. C. ocena podniesionych w kasacji zarzutów (dokonana w ograniczonym zakresie, bowiem jedynie na potrzeby rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia) pozwala na pierwszy rzut oka stwierdzić wysokie prawdopodobieństwo ich zasadności. Ponadto wykonywanie wobec skazanego J. C. prawomocnego wyroku, z uwagi na jego sytuację osobistą, zdrowotną i rodzinną, mogłoby dla niego wywołać wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Zaznaczyła także, że wobec podniesionych w kasacji zarzutów oraz podejmowanego z urzędu badania postępowania pod kątem zaistnienia bezwzględnych przyczyn odwoławczych, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo stwierdzenia przez sąd kasacyjny w niniejszej sprawie, iż w toku postępowania przed Sądem II instancji wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza, określona w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Przesłała również do Sądu Najwyższego dokumentację medyczną dotyczącą skazanego J. C., mającą stanowić podstawę do wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Żądania wstrzymania wykonania orzeczenia zapadłego w rozpoznawanej sprawie są zasadne. Zgodnie z utrwalonym w doktrynie i orzecznictwie stanowiskiem, wniosek w tej materii powinien być wyraźnie połączony z wykazaniem wysokiego prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych i w związku z tym nieodwracalnością dolegliwości, jakie poniósłby skazany bez wstrzymywania wykonania tego orzeczenia (zob. np. J. Grajewski, L.K. Paprzycki, S. Steinborn, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Zakamycze 2006, t. II, s. 313-1, P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Warszawa 2004, t. III, s. 194-197 i wskazane tam orzecznictwo). Temu wymogowi wnioski obrońców każdego ze skazanych – co do zasady - sprostały.

Nie przesądzając, co oczywiste, rozstrzygnięcia jakie zapadnie w następstwie rozpoznania kasacji, charakter sformułowanych w nich zarzutów, a w szczególności charakter sprawy, w której zapadł skarżony wyrok, nakazuje

wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia, bowiem niewstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku mogłoby realnie wywołać dolegliwości, których w tym momencie skazani ponieść nie powinni.

Jednocześnie należy podnieść, że w odniesieniu do eksponowanej sytuacji zdrowotnej i rodzinnej skazanego J. C. w orzecznictwie Sądu Najwyższego słusznie zwraca się uwagę, że tego rodzaju okoliczności nie uzasadniają zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. Mogą natomiast stanowić podstawę do skorzystania przez skazanego z instytucji prawa karnego wykonawczego jak odroczenie wykonania kary czy przerwa w jej wykonaniu (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z: 16 sierpnia 2023 r., IV KK 281/23; 23 listopada 2023 r., V KK 501/23; 22 kwietnia 2020 r., IV KK 127/20).

Niezależnie od tego, z przytoczonych powodów orzeczono jak na wstępie.

[SOP]

[ms]